



Arrest

nr. 186 976 van 18 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 december 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 april 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. ZWART en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Suleimaniyah in Noord-Irak, waar u op 23 juli 1977 geboren bent en waar u altijd heeft gewoond. In 1999 bent u afgestudeerd aan het hoger middelbaar onderwijs, richting 'automechanica'. In 2000 bent u gehuwd met Chnar Tawfiq Rasheed. Jullie hebben samen twee kinderen: Naz (°2002) en Blnd (°2003). In 2009 zou u feitelijk gescheiden zijn van uw echtgenote. In 2010 zou u officieel gescheiden zijn. U heeft verschillende jobs uitgeoefend: u baatte een internetwinkeltje uit, vervolgens bent u beginnen werken voor een groot oliebedrijf waar u werkte als onderhoudstechnicus, van 2009 tot 2011 werkte u in een tegelbedrijf en vanaf 2011 bent u als zelfstandige auto's beginnen verhandelen. Na uw echtscheiding zou u een meisje hebben leren kennen, een zekere Baghan. Jullie zouden een relatie zijn begonnen begin 2011. Minder dan een jaar later zouden jullie besloten hebben om te huwen. Uw moeder zou daarop contact hebben

gelegd met de familie van Baghan om officieel haar hand te vragen. Het huwelijksaanzoek werd evenwel afgewezen. Er werd gezegd dat Baghan beloofd was aan iemand van de familie en bovendien zou men u geen goede partij hebben gevonden aangezien u een gescheiden man was. Na deze afwijzing zouden jullie elkaar zijn blijven zien, ook nadat Baghan in 2012 huwde met een zekere Serkawd, een familielid van haar. Op 28 november 2015 zou u een telefoontje hebben ontvangen. U zou een woedende man aan de lijn gehad hebben die u begon uit te schelden. Hij zou u duidelijk gemaakt hebben dat hij van u en Baghan intieme foto's had gezien. Hij zou u hebben gezegd dat hierdoor de eer van de familie was beschadigd en ook dat hij omwille hiervan wraak zou nemen. Terwijl de beledigingen bleven voortduren, zou u het gesprek hebben beëindigd. U zou onmiddellijk hierna de simkaart uit uw gsm hebben verwijderd en bij uw vriend Younis, die in het nabijgelegen dorp Tanjaro woonde, zijn ondergedoken. Op 17 december 2015 zou u op legale wijze naar Turkije gereisd zijn om van hieruit illegaal verder te reizen naar België, waar u op 10 januari 2016 aankwam. Op 15 januari 2016 vroeg u asiel aan in België.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw bewijs van nationaliteit, uw kieskaart en uw rijbewijs. U legde ook de kopieën voor van de nationaliteitsbewijzen en de paspoorten van uw twee kinderen, uw moeder en uw drie zussen. Verder legde u nog kopieën voor van foto's van u en Baghan in een restaurant en verder nog een aantal foto's van de verschillende familieleden van Baghan. Tenslotte legde u nog een artikel voor waarin wordt beschreven hoe een niet geïdentificeerd vrouwenlichaam werd gevonden door de politie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, en dit omwille van onderstaande redenen.

U legde een aantal incoherente en weinig overtuigende verklaringen af in de loop van uw asielprocedure. Deze vage verklaringen tasten in grote mate uw algehele geloofwaardigheid aan. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in 2011 een relatie had met Baghan. Uw huwelijksaanzoek werd afgewezen omdat ze reeds beloofd was aan een andere man. Later huwde ze ook met die andere man. In 2015 zouden op de gsm van Baghan foto's zijn gevonden van jullie samen van de tijd dat jullie nog samen waren. U repte op de DVZ echter met geen woord over het feit dat jullie relatie in feite tot 2015 bleef verderduren, dit ook na haar huwelijk.

(zie gehoorverslag DVZ). Op het Commissariaat-generaal werd u gevraagd uw problemen in detail toe te lichten. Ook toen repte u met geen woord over het feit dat jullie de relatie verder bleven zetten zelfs nadat Baghan was gehuwd (zie gehoorverslag CGVS, vraag 69). U werd later tijdens het gehoor gevraagd of jullie na het afgewezen huwelijksaanzoek de relatie stop zetten. U antwoordde hierop positief maar voegde eraan toe dat jullie elkaar 'nog een paar keer' hebben gezien. Later tijdens het gehoor liet u optekenen dat jullie elkaar bleven zien tot in 2015 en dat jullie gemiddeld 1 à 2 keer per maand afspraken. Soms waren er ook een aantal maanden dat jullie elkaar niet zagen. U werd erop gewezen dat dit wel veel meer was dan slechts 'een paar keer' zoals u eerst had verklaard. U werd gevraagd of het dan klopte dat jullie elkaar dan in totaal nog ongeveer een dertig tal keer hadden gezien. U antwoordde hierop positief. U werd vervolgens gevraagd of jullie elkaar dan bleven gedragen als geliefden telkens jullie afspraken. Ook hierop antwoordde u bevestigend. Hierna verklaarde u dat Baghan in 2012 was gehuwd, waardoor nu pas duidelijk werd dat u in feite een relatie onderhield met een gehuwde vrouw. Het is allerm minst duidelijk waarom u deze zeer belangrijke nuance niet meteen liet optekenen toen u werd gevraagd uw problemen in chronologische volgorde en met alle relevante details toe te lichten. Evenmin is het duidelijk waarom u voor de DVZ hiernaar niet heeft verwezen. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat ze u bij de DVZ vroegen uw problemen toe te lichten, maar u diende deze niet in detail toe te lichten (zie gehoorverslag CGVS, vragen 86-94). Deze uitleg is weinig overtuigend, temeer daar u op het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd uw problemen in detail toe te lichten en u ook nu naliel spontaan hiernaar te verwijzen. Het is pas nadat u er uitdrukkelijk naar werd gevraagd dat u toegaf de relatie te zijn blijven onderhouden, ondanks het feit dat Baghan reeds was gehuwd. Gelet op het feit dat uw verklaringen in dit verband bovendien incoherent zijn (zie supra), kan hieraan weinig geloof worden gehecht. Uw geloofwaardigheid wordt door deze vaststellingen in ernstige mate ondermijnd.

Voorts is het erg opvallend dat u enerzijds laat optekenen dat Baghan uit een zeer traditionele en conservatieve familie komt, maar anderzijds legt u foto's van jullie beiden voor waar duidelijk op te zien is hoe zij flirt met u, een man met wie zij niet getrouwd is -en met wie zij samen alcohol drinkt. Eens zo

opmerkelijk is bovendien het feit dat zij deze foto's bijhield op haar gsm en dit zelfs jaren na haar huwelijk. Het is op zijn zachtst uitgedrukt opmerkelijk te noemen dat ondanks deze traditionele opvoeding die zij genoten heeft, zij een erg westers (dubbel)leven leidt. U antwoordde hierop dat ze altijd gesluierd naar buiten ging, maar dat ze vervolgens andere kleren aantrok als jullie ergens afspraken. U voegde eraan toe dat als iemand erg onderdrukt wordt, dat men dan altijd van de vrijheid probeert te proeven (zie gehoorverslag CGVS, vragen 102-105 en vragen 122-123). Deze uitleg overtuigt niet. Op zijn minst is het al weinig geloofwaardig dat een meisje dat zeer onderdrukt wordt door haar conservatieve familie al de mogelijkheid en vrijheid heeft om alleen buiten te komen en eigen sociale contacten te onderhouden. Dat zij daarenboven de mogelijkheid zou hebben onopgemerkt een dubbelleven te leiden, er jarenlang een buitenechtelijke relatie op na te houden en zich bovendien erg Westers te gedragen in het openbaar, is des te merkwaardiger.

In verband met wat er met Bagham is gebeurd legde u ook allerminst overtuigende verklaringen af. U legde een krantenartikel voor waarin wordt verwezen naar een niet-geïdentificeerd vrouwenlichaam. U vermoedt sterk dat het om Bagham gaat. U verklaarde immers dat u haar overal had gezocht, maar dat u haar nergens kon vinden (zie gehoorverslag CGVS, vraag 74). Later tijdens het gehoor nuanceerde u uw eerdere verklaring dat u haar overal gezocht had als volgt: 'ik contacteerde haar niet (toen ik nog in Irak was). Ik probeerde haar hier te contacteren, maar zij nam niet op. Younis heeft me ook geholpen om nieuws van Bagham te bekomen, maar nergens kon hij nieuws van haar verkrijgen (zie gehoorverslag CGVS, vraag 116). Aldus blijkt dat u zich niet heel erg veel moeite getroost heeft om te weten te komen wat er met haar is gebeurd, in tegenstelling tot wat u eerder deed uitschijnen. Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd waarop uw vermoeden in verband met haar dood dan precies gebaseerd is, verwees u enerzijds naar het feit dat u geen nieuws kon bekomen over haar en anderzijds naar het feit dat het krantenartikel ongeveer in dezelfde periode dat u werd bedreigd, gepubliceerd werd, namelijk op 12 november 2015 (zie gehoorverslag CGVS, vraag 117). Zoals reeds aangehaald heeft u zichzelf zeer weinig moeite getroost om informatie te bekomen. Behalve dat u haar van hieruit probeerde te contacteren, blijkt niet dat u voor het overige, zowel voor alsook na uw vlucht, doorgedreven stappen heeft gezet u terdege te informeren. Ook het tweede argument kan bezwaarlijk als overtuigend worden aanvaard. Als het werkelijk klopt dat Bagham eerst door haar familie zou zijn vermoord, en dit rond 12 november 2015 – de datum waarop het krantenartikel werd gepubliceerd - jullie foto's waren ontdekt, mag het toch ten zeerste verbazen dat u, dan is het wel zeer merkwaardig dat men nog 16 dagen heeft gewacht vooraleer men u telefonisch heeft benaderd om u met de dood te bedreigen. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde enkel dat u er ook geen verklaring voor heeft (zie gehoorverslag CGVS, vraag 118). Het is bovendien sowieso opmerkelijk dat, indien Bagham haar naasten u daadwerkelijk zouden willen doden, zij u eerst telefonisch zouden verwittigen. Er kan immers worden verondersteld dat zij ten allen prijze zouden willen vermijden dat u aan zou kunnen ontkomen.

Wat ook ten zeerste mag verbazen is het feit dat blijkbaar ook niemand van Bagham haar familie noch haar echtgenoot bij u thuis is langsgeweest of naar u is komen zoeken, ook al zouden ze u willen doden. U verklaarde dat ze wellicht niet uw adres hadden, maar enkel uw telefoonnummer. Deze uitleg kan niet overtuigen, temeer daar er wel degelijk contact is geweest tussen uw familie en haar familie, meerbepaald naar aanleiding van het huwelijksaanzoek. Hierdoor kan redelijkerwijze aangenomen worden dat men dan ook de contactgegevens van uw familie heeft. Bovendien liet u in de loop van het gehoor meermaals optekenen dat verschillende familieleden van Bagham en Serkawd tot de Koerdische veiligheidsdiensten (asayesh) behoorden (zie gehoorverslag CGVS, vragen 69, 73, 75 en 134). Mocht dit inderdaad kloppen, dan zou het voor hen weinig moeite mogen kosten om uw familie te vinden, zodat ze tenminste bij hen konden informeren over waar u zich bevond. Dat dit klaarblijkelijk niet is gebeurd, is andermaal een element in uw asielrelaas dat uw algehele geloofwaardigheid ondermijnt.

Verder moet worden benadrukt dat het erg bevreemdend is dat u verschillende (kopieën) van foto's heeft van de familie van Bagham. Er werd u gevraagd hoe u in het bezit bent gekomen van deze foto's. U antwoordde dat uw vriend Younis deze u per email had bezorgd. Op de vraag hoe Younis deze foto's dan had bekomen, kwam u niet verder dan vaagweg te stellen: 'via vrienden' (zie gehoorverslag CGVS, vragen 129-132). Deze vage uitleg kan andermaal allerminst overtuigen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang

zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij bepaalde Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Suleymaniyah te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2015-2016 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014-begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de vier noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak. De offensieven van IS en de tegenoffensieven van de peshmerga en het hiermee gepaarde gaande geweld in de Centraal-Iraakse provincies Ninawa, Tamim en Diyala hebben evenwel slechts een zeer beperkte impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Het terreurgeweld in KAR-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak, en in de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vond de voorbije drie jaar drie grootschalige aanslagen plaats in KAR-gebied, met name in september 2013, in november 2014 en in april 2015. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen vielen een beperkt aantal burgerdoden. Deze zeldzame terreurdaden, opgeëist door IS, hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op overheids- en veiligheidsdiensten. Dit veruiterlijk zich in de grote vluchtelingenstroom naar Noord-Irak. De influx van nagenoeg 250.000 Syrische vluchtelingen en meer dan een miljoen IDP's uit Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft evenwel geen impact op de veiligheidssituatie in de KAR-regio. Met de komst van de honderdduizenden IDP's in de regio en ter preventie van aanvallen van IS werden de veiligheidsmaatregelen in de KAR-regio echter wel verhoogd. Het aantal checkpoints en de veiligheidscontroles werden opgevoerd uit vrees voor infiltratie van IS-strijders onder Arabische IDP's.

Naast de wederzijdse wrevel omtrent de verdeling van olie- en andere bodemrijksdommen, zet de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden de relaties tussen de KRG en de Centraal-Iraakse regering op scherp. Dit heeft evenwel nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft bij het bestrijden van het gewelddadige IS.

Op 25 juli 2015 kwam een einde aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK. Sindsdien voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gericht luchtbombardementen op PKK-bases in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter soms ook naburige Koerdische dorpen getroffen, waarbij vooral materiële schade aan landbouwgronden en huizen wordt opgetekend. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse noorden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, Najaf, Arbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse of Koerdische autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Noord- of Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande appreciatie. Uw bewijs van nationaliteit, uw kieskaart en uw rijbewijs alsook de kopieën van de nationaliteitsbewijzen en de paspoorten van uw twee kinderen, uw moeder en uw drie zussen hebben louter betrekking op uw persoonsgegevens en deze van uw familieleden doch deze niet ter discussie. De kopieën van de foto's tonen niets anders aan dat wat op de foto's staat afgebeeld, i.c. u in het gezelschap van een vrouw in een restaurant en afbeeldingen van een aantal personen. Wie de personen op de foto's zijn en waar en wanneer deze zijn genomen kan uit deze foto's niet worden afgeleid. Evenmin tonen deze foto's aan dat u, zoals u beweert, omwille van doodsb bedreigingen uitgaande van Baghan haar familie omwille van jullie buitenechtelijke relatie, Irak diende te verlaten. Het krantenartikel bevestigt tot slot enkel dat een vrouw dood werd aangetroffen en niet werd geïdentificeerd, niets meer en niets minder. Dat het, zoals u beweerde, om Baghan zou gaan, kan uit dit artikel op geen enkele manier worden afgeleid. Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat documenten slechts bewijswaarde hebben wanneer ze worden neergelegd in het kader van een geloofwaardig relaas. zulks is in casu geenszins het geval.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van:

“artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM); artikel 1A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

art. 61 van de wet van 15 december 1980

art. 48/4 van de wet van 15 december 1980;

art. 48/6 van de wet van 15 december 1980

artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);

artikel 26 van het Koninklijk Besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het algemeen beginsel van voorzichtigheid;

het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)”.

2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van de Conventie van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*,

Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde is.

2.3. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn betoog omtrent de aangevoerde schending van artikel 26 van het PR CGVS (zoals van toepassing op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing).

Verzoekers betoog mist vooreerst kennelijk feitelijke grondslag waar hij beweert dat de door verweerder gehanteerde “COI Focus” slechts de URL's van de hierin weergegeven internetbronnen zou bevatten. Waar het inderdaad zo is dat doorheen deze informatie slechts de URL's zijn opgenomen in de voetnoten onderaan iedere pagina, dient immers te worden vastgesteld dat de volledige internetpagina's wel degelijk zijn vermeld in de eindbibliografie van deze informatie (administratief dossier, map ‘landeninformatie’). In de disclaimer op de eerste pagina van deze informatie wordt overigens uitdrukkelijk gewezen op het feit dat de gebruikte bronnen steeds kort vermeld staan in een voetnoot en uitgebreid beschreven worden in een bibliografie achteraan deze informatie.

Voor zover verzoeker aangeeft dat van enkele referenties de auteur niet wordt gespecificeerd, dient voorts te worden opgemerkt dat uit de lezing van het verslag aan de Koning bij voornoemd artikel blijkt dat de verplichtingen vervat in artikel 26 PR van het CGVS enkel betrekking hebben op informatie waarbij de feitelijke aspecten van een asielrelaas gecontroleerd worden (KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, Verslag aan de Koning, B.S. 27 januari 2004, p. 4630). Dit wordt overigens bevestigd in het advies 34.745/4 van de afdeling wetgeving van de Raad van State bij het PR CGVS, dat stelt: “(...) *In wezen aanvaardt de Raad van State dat de Commissaris-generaal zich mag baseren op informatie die hij in zijn bezit heeft om de vrees die een asielaanvrager aanvoert tegen te spreken, op voorwaarde dat de bron van de informatie, de juiste identiteit van de persoon die die informatie heeft verstrekt, de gegrondheid ervan en de wijze waarop die informatie is ingewonnen worden weergegeven in de beslissing of, op zijn minst, in het administratief dossier. Zo niet zijn de asielzoekers niet in staat die informatie tegen te spreken en kan de Raad van State zijn wettigheidscontrole niet uitoefenen.*” (B.S. 27 januari 2004, p. 4636). Tevens blijkt uit de rechtspraak van de Raad van State dat voormeld artikel “(...) *enkel om inlichtingen gaat die via telefoon of e-mail werden verkregen van een persoon of een instelling om een in het door de vreemdeling gegeven asielrelaas voorkomend feitelijk aspect na te gaan. Het gaat daarbij echter niet om inlichtingen die werden verkregen voor het opstellen van algemene rapporten waarin de situatie of een deelaspect ervan in een bepaald land wordt beschreven met het oog op een latere toetsing van asielaanvragen*” (RvS 24 februari 2015, nr. 230.301). Rekening houdend met het voorgaande, dient te worden besloten dat de door verzoeker bekritiseerde “COI Focus” – die een algemeen rapport betreft omtrent de veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome regio met het oog op een toetsing van asielaanvragen, die geen betrekking heeft op de feitelijke aspecten van verzoekers asielrelaas en die niet wordt gebruikt om verzoekers vrees tegen te spreken – niet onder het toepassingsgebied van het voormelde artikel van het PR CGVS valt. Zodoende is de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 26 van het PR CGVS niet dienstig.

In de mate dat verzoeker kritiek geeft op het feit dat er enkele bronnen niet bij naam worden genoemd, kan verder verwezen worden naar de rechtspraak van het EHRM, dat in de zaak ‘*Sufi and Elmi v. the United Kingdom*’ (Applications nos. 8319/07 and 11449/07, 28 Juni 2011) in paragraaf 233 stelde: “233. *That being said, where a report is wholly reliant on information provided by sources, the authority and reputation of those sources and the extent of their presence in the relevant area will be relevant*

factors for the Court in assessing the weight to be attributed to their evidence. The Court recognises that where there are legitimate security concerns, sources may wish to remain anonymous. However, in the absence of any information about the nature of the sources' operations in the relevant area, it will be virtually impossible for the Court to assess their reliability. Consequently, the approach taken by the Court will depend on the consistency of the sources' conclusions with the remainder of the available information. Where the sources' conclusions are consistent with other country information, their evidence may be of corroborative weight. However, the Court will generally exercise caution when considering reports from anonymous sources which are inconsistent with the remainder of the information before it." (vrije vertaling: "Dit gezegd zijnde, wanneer een rapport geheel gebaseerd is op informatie die werd aangeleverd door bronnen, dan zullen de autoriteit en reputatie van deze bronnen en de omvang van hun aanwezigheid in het relevante gebied van belang zijn voor het Hof bij het beoordelen van het gewicht dat kan verleend worden aan het bewijsmateriaal. Het Hof erkent dat wanneer er legitieme veiligheidszorgen zijn, bronnen kunnen wensen om anoniem te blijven. Echter, bij gebrek aan enige informatie omtrent de aard van de werkzaamheden van de bronnen in het relevant gebied, zal het voor het Hof virtueel onmogelijk zijn om hun geloofwaardigheid te beoordelen. Bijgevolg zal de benadering door het Hof afhangen van de consistentie van de besluiten gemaakt door de bronnen met de rest van de beschikbare informatie. Waar de besluiten van de bronnen consistent zijn met andere landeninformatie, kan aan het bewijsmateriaal bevestigende waarde worden toegekend. Het Hof zal echter in het algemeen voorzichtigheid aan de dag leggen bij het in aanmerking nemen van rapporten van anonieme bronnen die inconsistent zijn met de overige voorliggende informatie.")

In casu stelt de Raad vast dat er in de bekritiseerde "COI Focus" informatie is opgenomen die afkomstig is van bronnen waarvan de namen niet wordt genoemd maar waarvan wel wordt verwezen naar hun werkgebied en naar concrete emails. Deze informatie die aangehaald wordt in voormeld rapport blijkt consistent te zijn met de andere landeninformatie in het rapport, alsook met de informatie die wordt aangebracht door verzoeker. Derhalve is er geen reden om deze informatie niet in aanmerking te nemen.

De informatie vervat in de bekritiseerde "COI Focus" werd aldus op een zorgvuldige wijze verzameld, berust op een veelheid aan objectieve en betrouwbare bronnen en schetst op een objectieve en onpartijdige wijze een beeld over de algemene veiligheidssituatie in en rond Bagdad.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.6. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

"Er dient te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, en dit omwille van onderstaande redenen.

U legde een aantal incoherente en weinig overtuigende verklaringen af in de loop van uw asielaanvraag. Deze vage verklaringen tasten in grote mate uw algehele geloofwaardigheid aan. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u in 2011 een relatie had met Baghan. Uw huwelijksaanzoek werd afgewezen omdat ze reeds beloofd was aan een andere man. Later huwde ze ook met die andere man. In 2015 zouden op de gsm van Baghan foto's zijn gevonden van jullie samen van de tijd dat jullie nog samen waren. U repte op de DVZ echter met geen woord over het feit dat jullie relatie in feite tot 2015 bleef verderduren, dit ook na haar huwelijk.

(zie gehoorverslag DVZ). Op het Commissariaat-generaal werd u gevraagd uw problemen in detail toe te lichten. Ook toen repte u met geen woord over het feit dat jullie de relatie verder bleven zetten zelfs nadat Baghan was gehuwd (zie gehoorverslag CGVS, vraag 69). U werd later tijdens het gehoor gevraagd of jullie na het afgewezen huwelijksaanzoek de relatie stop zetten. U antwoordde hierop positief maar voegde eraan toe dat jullie elkaar 'nog een paar keer' hebben gezien. Later tijdens het gehoor liet u optekenen dat jullie elkaar bleven zien tot in 2015 en dat jullie gemiddeld 1 à 2 keer per maand afspraken. Soms waren er ook een aantal maanden dat jullie elkaar niet zagen. U werd erop gewezen dat dit wel veel meer was dan slechts 'een paar keer' zoals u eerst had verklaard. U werd gevraagd of het dan klopte dat jullie elkaar dan in totaal nog ongeveer een dertig tal keer hadden gezien. U antwoordde hierop positief. U werd vervolgens gevraagd of jullie elkaar dan bleven gedragen als geliefden telkens jullie afspraken. Ook hierop antwoordde u bevestigend. Hierna verklaarde u dat Baghan in 2012 was gehuwd, waardoor nu pas duidelijk werd dat u in feite een relatie onderhield met een gehuwde vrouw. Het is allerm minst duidelijk waarom u deze zeer belangrijke nuance niet meteen liet optekenen toen u werd gevraagd uw problemen in chronologische volgorde en met alle relevante details toe te lichten. Evenmin is het duidelijk waarom u voor de DVZ hiernaar niet heeft verwezen. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde dat ze u bij de DVZ vroegen uw problemen toe te lichten, maar u diende deze niet in detail toe te lichten (zie gehoorverslag CGVS, vragen 86-94). Deze uitleg is weinig overtuigend, temeer daar u op het CGVS uitdrukkelijk werd gevraagd uw problemen in detail toe te lichten en u ook nu naliel spontaan hiernaar te verwijzen. Het is pas nadat u er uitdrukkelijk naar werd gevraagd dat u toegaf de relatie te zijn blijven onderhouden, ondanks het feit dat Baghan reeds was gehuwd. Gelet op het feit dat uw verklaringen in dit verband bovendien incoherent zijn (zie supra), kan hieraan weinig geloof worden gehecht. Uw geloofwaardigheid wordt door deze vaststellingen in ernstige mate ondermijnd.

Voorts is het erg opvallend dat u enerzijds laat optekenen dat Baghan uit een zeer traditionele en conservatieve familie komt, maar anderzijds legt u foto's van jullie beiden voor waar duidelijk op te zien is hoe zij flirt met u, een man met wie zij niet getrouwd is -en met wie zij samen alcohol drinkt. Eens zo opmerkelijk is bovendien het feit dat zij deze foto's bijhield op haar gsm en dit zelfs jaren na haar huwelijk. Het is op zijn zachtst uitgedrukt opmerkelijk te noemen dat ondanks deze traditionele opvoeding die zij genoten heeft, zij een erg westers (dubbel)leven leidt. U antwoordde hierop dat ze altijd gesluiert naar buiten ging, maar dat ze vervolgens andere kleren aantrok als jullie ergens afspraken. U voegde eraan toe dat als iemand erg onderdrukt wordt, dat men dan altijd van de vrijheid probeert te proeven (zie gehoorverslag CGVS, vragen 102-105 en vragen 122-123). Deze uitleg overtuigt niet. Op zijn minst is het al weinig geloofwaardig dat een meisje dat zeer onderdrukt wordt door haar conservatieve familie al de mogelijkheid en vrijheid heeft om alleen buiten te komen en eigen sociale contacten te onderhouden. Dat zij daarenboven de mogelijkheid zou hebben onopgemerkt een dubbelleven te leiden, er jarenlang een buitenechtelijke relatie op na te houden en zich bovendien erg Westers te gedragen in het openbaar, is des te merkwaardiger.

In verband met wat er met Bagham is gebeurd legde u ook allerm minst overtuigende verklaringen af. U legde een krantenartikel voor waarin wordt verwezen naar een niet-geïdentificeerd vrouwenlichaam. U vermoedt sterk dat het om Bagham gaat. U verklaarde immers dat u haar overal had gezocht, maar dat u haar nergens kon vinden (zie gehoorverslag CGVS, vraag 74). Later tijdens het gehoor nuanceerde u uw eerdere verklaring dat u haar overal gezocht had als volgt: 'ik contacteerde haar niet (toen ik nog in Irak was). Ik probeerde haar hier te contacteren, maar zij nam niet op. Younis heeft me ook geholpen om nieuws van Baghan te bekomen, maar nergens kon hij nieuws van haar verkrijgen (zie

gehoorverslag CGVS, vraag 116). Aldus blijkt dat u zich niet heel erg veel moeite getroost heeft om te weten te komen wat er met haar is gebeurd, in tegenstelling tot wat u eerder deed uitschijnen. Wanneer u uitdrukkelijk werd gevraagd waarop uw vermoeden in verband met haar dood dan precies gebaseerd is, verwees u enerzijds naar het feit dat u geen nieuws kon bekomen over haar en anderzijds naar het feit dat het krantenartikel ongeveer in dezelfde periode dat u werd bedreigd, gepubliceerd werd, namelijk op 12 november 2015 (zie gehoorverslag CGVS, vraag 117). Zoals reeds aangehaald heeft u zichzelf zeer weinig moeite getroost om informatie te bekomen. Behalve dat u haar van hieruit probeerde te contacteren, blijkt niet dat u voor het overige, zowel voor alsook na uw vlucht, doorgedreven stappen heeft gezet u terdege te informeren. Ook het tweede argument kan bezwaarlijk als overtuigend worden aanvaard. Als het werkelijk klopt dat Baghan eerst door haar familie zou zijn vermoord, en dit rond 12 november 2015 – de datum waarop het krantenartikel werd gepubliceerd - jullie foto's waren ontdekt, mag het toch ten zeerste verbazen dat u, dan is het wel zeer merkwaardig dat men nog 16 dagen heeft gewacht vooraleer men u telefonisch heeft benaderd om u met de dood te bedreigen. U werd hiermee geconfronteerd. U antwoordde enkel dat u er ook geen verklaring voor heeft (zie gehoorverslag CGVS, vraag 118). Het is bovendien sowieso opmerkelijk dat, indien Baghan haar naasten u daadwerkelijk zouden willen doden, zij u eerst telefonisch zouden verwittigen. Er kan immers worden verondersteld dat zij ten allen prijze zouden willen vermijden dat u aan zou kunnen ontkomen.

Wat ook ten zeerste mag verbazen is het feit dat blijkbaar ook niemand van Baghan haar familie noch haar echtgenoot bij u thuis is langsgeweest of naar u is komen zoeken, ook al zouden ze u willen doden. U verklaarde dat ze wellicht niet uw adres hadden, maar enkel uw telefoonnummer. Deze uitleg kan niet overtuigen, temeer daar er wel degelijk contact is geweest tussen uw familie en haar familie, meerbepaald naar aanleiding van het huwelijksaanzoek. Hierdoor kan redelijkerwijze aangenomen worden dat men dan ook de contactgegevens van uw familie heeft. Bovendien liet u in de loop van het gehoor meermaals optekenen dat verschillende familieleden van Baghan en Serkawd tot de Koerdische veiligheidsdiensten (asayesh) behoorden (zie gehoorverslag CGVS, vragen 69, 73, 75 en 134). Mocht dit inderdaad kloppen, dan zou het voor hen weinig moeite mogen kosten om uw familie te vinden, zodat ze tenminste bij hen konden informeren over waar u zich bevond. Dat dit klaarblijkelijk niet is gebeurd, is andermaal een element in uw asielrelaas dat uw algehele geloofwaardigheid ondermijnt.

Verder moet worden benadrukt dat het erg bevreemdend is dat u verschillende (kopieën) van foto's heeft van de familie van Baghan. Er werd u gevraagd hoe u in het bezit bent gekomen van deze foto's. U antwoordde dat uw vriend Younis deze u per email had bezorgd. Op de vraag hoe Younis deze foto's dan had bekomen, kwam u niet verder dan vaagweg te stellen: 'via vrienden' (zie gehoorverslag CGVS, vragen 129-132). Deze vage uitleg kan andermaal allerminst overtuigen.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw asielrelaas ongeloofwaardig geacht. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) worden toegekend."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker van mening is doorheen de asielprocedure coherent te zijn gebleven en dat er geen enkele tegenstrijdigheid bestaat in het asielrelaas, te hebben aangegeven dat de relatie in februari 2011 begon en niet gevraagd werd wanneer de relatie werd beëindigd kan verzoeker niet overtuigen. Het is niet aannemelijk dat verzoeker een dergelijk fundamenteel element in zijn asielrelaas, met name een relatie te hebben onderhouden met een getrouwde vrouw niet van bij aanvang van de asielprocedure vermeldt.

Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker dit element niet bij aanvang van de asielprocedure vermeldt, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Het argument dat hij op geen enkel moment op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft gesteld dat hij zijn relatie heeft beëindigd toen B. getrouwd is en de verwerende partij er vanuit gegaan is dat zij hun relatie hadden stopgezet doet hier dan ook geen enkele afbreuk aan. Het is aan verzoeker om een dergelijk essentieel element te vermelden wanneer hij hier de kans toe heeft.

Voorts staat het gegeven dat B. uit een zeer traditionele en conservatieve familie komt in schril contrast met de foto's die worden voorgelegd waar duidelijk op te zien is hoe zij flirt met een man met wie zij niet getrouwd is en met wie zij samen alcohol drinkt. Het feit dat B. deze foto's bijhield op haar gsm en dit zelfs jaren na haar huwelijk doet wel degelijk afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. De opvoeding van B. en het leven dat zij daadwerkelijk leidt zijn niet in overeenstemming te brengen met elkaar.

De Raad acht het niet geloofwaardig dat een meisje dat zeer onderdrukt wordt door haar conservatieve familie de mogelijkheid en vrijheid heeft om alleen buiten te komen en eigen sociale contacten te onderhouden en onopgemerkt een dubbelleven te leiden, er jarenlang een buitenechtelijke relatie op na te houden en zich bovendien erg Westers te gedragen in het openbaar.

De argumentatie dat verzoeker niet zeker is dat het om B. in het krantenartikel gaat, dat de familie van B. in staat is om haar te vermoorden, dat hij zijn geliefde heeft proberen te zoeken, dat hij nooit meer iets van haar heeft vernomen en hij er vanuit gegaan is dat zij overleden is en dat het gevonden lichaam dat van B. is en dan ook gestopt is haar te zoeken, zijn slechts algemene beweringen en behelzen slechts de herhaling van zijn verklaringen. Verzoeker weerlegt hiermee dan ook geenszins de pertinente en concrete motivering dienaangaande.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.7. Verzoeker maakt, gelet op wat voorafgaat, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, staat het niet ter betwisting dat er in Irak een gewapend conflict is. De Raad stelt echter vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar deze leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio, of op de route daarheen, een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) (cf. European Asylum Support Office, *Article 15(c) Qualification Directive (2011/95/EU), A judicial analysis*, December 2014, nr. 1.8).

De Raad hecht inzake de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) belang aan het laatste standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak. Dit standpunt, bijgebracht door verweerder middels een aanvullende nota van 20 april 2017 en getiteld *"UNHCR Position on Returns to Iraq"*, dateert van 14 november 2016 en is derhalve actueel.

De conclusie in het standpunt van UNHCR inzake terugkeer naar Irak luidt (cf. punt 47):

"Under the present circumstances, UNHCR urges States to refrain from forcibly returning any Iraqis who originate from areas of Iraq that are affected by military action, remain fragile and insecure after having been retaken from ISIS, or remain under control of ISIS.

Such persons, including persons whose claims for international protection have been rejected, should not be returned either to their home areas, or to other parts of the country. Many Iraqis from these areas are likely to meet the criteria of the 1951 Convention for refugee status. When 1951 Refugee Convention criteria are found not to apply, broader refugee criteria as contained in relevant regional instruments or complementary forms of protection are likely to apply. Depending on the profile of the individual case, exclusion considerations may need to be examined."

(eigen vertaling: "Onder de gegeven omstandigheden dringt UNHCR er bij de Staten op aan om zich te onthouden van het gedwongen terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die getroffen zijn door militaire acties, fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, of onder controle blijven van ISIS. Deze personen, met inbegrip van de personen wiens verzoeken tot internationale bescherming werden verworpen, mogen niet worden teruggebracht naar hun thuisgebieden of andere delen van het land. Vele Irakezen van deze gebieden zullen waarschijnlijk in aanmerking komen voor de criteria van het Vluchtelingenverdrag van 1951. Wanneer de criteria van het Vluchtelingengedrag niet van toepassing zouden zijn, dan zullen ruimere vluchtelingencriteria, zoals

deze voorkomen in de relevante regionale instrumenten of in bijkomende vormen van bescherming, waarschijnlijk van toepassing zijn. Afhankelijk van het profiel van elke individuele zaak kunnen overwegingen inzake exclusie mogelijkwijze worden onderzocht.”)

UNHCR verzet zich tegen het terugsturen van Irakezen die afkomstig zijn van gebieden in Irak die (i) getroffen zijn door militaire acties, (ii) fragiel en onveilig blijven nadat ze zijn heroverd op ISIS, (iii) onder controle blijven van ISIS.

Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, zoals bijgebracht door partijen en zoals opgenomen in het administratief dossier, kan niet worden afgeleid dat Suleymaniyah onder één van de voormelde gebieden valt.

Het standpunt van UNHCR van 14 november 2016 is aldus een duidelijke aanwijzing dat de situatie in Suleymaniyah en/of Noord-Irak niet valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De informatie die verweerder neerlegt bevestigt de omstandige motivering inzake de (veiligheids-) situatie in Suleymaniyah en Noord-Irak. Noch uit de actuele informatie van verweerder, noch uit de informatie van verzoeker kan worden afgeleid dat de situatie in Suleymaniyah (Noord-Irak) beantwoordt aan de bepalingen van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat er in Suleymaniyah actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.9. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF